

Vilken Messias?

Jag stod på gatan och delade ut en hebreisk översättning av Stan Telchins bok "Förådd" (se: <http://kallan.org/forradd-en-judes-vag-till-tro-pa-jesus-som-messias/>). Folk frågade vad boken handlade om. Jag svarade att den handlade om Messias. Vilken Messias?, sa de. Den kristna eller den judiska? Den judiska så klart, för det finns bara en Messias, svarade jag.

Det finns bara en Messias, och han är "Davids son, Abrahams son" (Matt 1:1). En eventuellt "kristen Messias", dvs en hednakristen messias-kandidat, måste i all redlighets namn omedelbart förklaras som en falsk messias.

2 000 år med (hedna)kristen kyrkohistoria och 2 000 år med rabbinsk judendom har som oftast fördunklat och infekterat "messiasfrågan". De hednakristna gick ofta långt i att avjuda Jesus. Det antogs till och med kyrkliga regler om att präster skulle avsättas och lekmän skulle exkommuniceras om de deltog i firandet av judiska högtider eller tog emot deras gåvor som osyrat bröd. Jesus själv skulle alltså ha blivit exkommunicerad från den kyrka där de kallar honom Herre, om dessa kyrkoregler skulle följas. De judeföljare som har skett i "Jesu namn" har gett många i det judiska folket intrycket av att "Kristus" är en antisemitisk hatuppvigglare.

På rabbinsk sida omtalades fort Jesus med omskrivningen "den mannen" och det infördes extra led i de liturgiska bönerna som skulle göra det omöjligt för judiska jesustroende att stanna kvar i synagoge gemenskapen utan att förneka Jesus som Messias.

Förintelsen under Andra Världskriget blev en väckarklocka för många, och de judisk-kristna relationerna har avsevärt förbättrats sedan dess. Mycket god dialog har förts de senare åren mellan kyrka och synagoga.

Men det finns en "hake", eftersom jesustroende judar (som i dag ofta kallas messianska judar) inte får vara med i sådana dialogsammanhang. "Det skulle brytas mot dialogreglerna", som en kristen teologiprofessor sa till mig. Vilka konsekvenser får en sådan syn på vem som kan vara med i dialogen mellan kyrka och synagoga? Aposteln Paulus skulle t.ex. inte kunna vara med eftersom han var just en jesustroende jude. Heller inte skulle de 13 första jesustroende biskoparna i Jerusalem kunnat vara med, eftersom de enligt Eusebius var "av omskärelsen", dvs personer som identifierade sig som judiska. Många av mina nulevande judiska bröder och systrar i Herren kan heller inte få vara med i sådana dialoggrupper, eftersom det skulle bli för komplicerat. Är det inte just för de ytterst komplicerade fallen man upprättar organiserade dialoggrupper?

Vad är det som gör detta så svårt? Förutom den traumatiska kyrko- och synagogehistorien, handlar detta också om vem Messias är. Är Jesus från Nasaret den sanne Messias, eller ska vi vänta på någon annan (jfr Matt 11:3)? Är alla (hedna)kristna medvetna om att han som "sitter på Guds högra sida och vädjar för oss" (Rom 8:34) är judisk med allt vad det innebär?

Efter 6 års tjänst för Norska Israelsmissionen i Haifa, Israel har jag och familjen återvänt till vårt hus på Sørumsand öster om Oslo, men jag kommer för alltid att vara präglad av vad jag upplevde i Israel. Jag har därför bla tackat "ja" till att ingå i Källans styrelse. Budskapet om

att profetiorna i den hebreiska bibeln vittnar om att Jesus från Nasaret är just Israels Messias behöver nå ut i den judiska världen. Det arbetar Källan med genom att stödja Immanuelskyrkan i Tel Aviv och evangelisationsarbete i Ukraina genom organisationen Jews for Jesus.

Hela tron på Jesus är given i en judisk kontext. Det är svårt, för att inte säga omöjligt, att läsa och förstå Bibeln (både GT och NT) utan att ha en aktiv relation till det judiska folket.

"[F]rälsningen kommer från judarna" (Joh 4,22), som Jesus formulerade det. Genom att återupptäcka de judiska rötterna vill Källan bidra till förnyelse och en ny frimodighet i tron, också bland Sveriges (numera blandade) befolkning.

Att förkunna Messias ("Kristus" för de som föredrar att använda den grekiska termen) är som att sjunga i en tvåstämd kör. Dels handlar om att betona Guds trofasthet och bekräftelsen av löftena till fäderna (dvs Abraham, Isak och Jakob) genom att förmedla budskapet till det judiska folket, de omskurna (Rom 15:8). Den andra stämman i "kören" handlar om att betona Guds barmhärtighet (Rom 15:9) mot de hednafolken (t.ex. svenskarna) som var helt utanför, dvs "utan hopp och utan Gud i världen" (Ef 2:12).

Simeon i templet uttryckte samma tvåstämdhet i sin lovprisning med dessa orden när han hade sett Guds frälsning (frälsning på hebreiska: yeshu'a; Jesus på hebreiska: Yeshua¹): "ett ljus med uppenbarelse för hedningarna och härlighet för ditt folk Israel." (Luk 2:32)

För Källan är det viktigt att lovsången till Gud ska präglas av just denna tvåstämdheten: 1) Guds trofasthet och härlighet mot sitt folk Israel och 2) Guds barmhärtighet mot och uppenbarelse för hednafolken (inklusive svenskarna).

Andreas Johansson, Källan

---

¹ Jag är medveten om att Lukasevangeliet är skrivet på grekiska, men det finns inget som tyder på att Simeon skulle uttala dessa ord i templet grekiska, men däremot på mest sannolikt på hebreiska eller arameiska.